

Zamyslenia po 6. pôstnej nedeli 25. marca 2018

Štvrtok 29. marca 2018

Zelený štvrtok, 170. výročie úmrtia Pavla Jozeffyho

Piesne: ES č. 105, 300

Text: Mt 26, 14 – 30

„14Nato jeden z dvanástich, Judáš Iškariotský, odišiel k veľkňazom 15a spýtal sa: Čo mi chcete dať, a ja vám Ho zradím? A vyplatili mu tridsať strieborných. 16Odvtedy hľadal vhodnú príležitosť, aby Ho zradil. 17V prvý deň nekvasených chlebov prišli učeníci k Ježišovi a povedali: Kde chceš, aby sme Ti pripravili hod veľkonočného baránka? 18Odpovedal: Choďte do mesta k tomu a tomu a povedzte mu: Majster odkazuje: Čas môj je blízko, u teba zasvätim hod veľkonočného baránka so svojimi učeníkmi. 19Učeníci urobili, ako im Ježiš rozkázal, a pripravili hod baránka. 20Keď sa zvečeralo, sadol si za stôl s dvanástimi učeníkmi. 21A keď jedli, riekol: Veru vám hovorím, že jeden z vás ma zradí. 22Zarmútili sa veľmi a začali sa Ho rad-radom spytovať. Či som to ja, Pane? 23Odpovedal: Kto omočil so mnou ruku v mise, ten ma zradí. 24Syn človeka ide, ako je napísané o Ňom, ale beda človeku, ktorý zrádza Syna človeka; lepšie by mu bolo, keby sa ten človek nebol narodil. 25Aj Judáš, ktorý Ho zrádzal, povedal: Či som to ja, Majstre? Odvetil mu: Ty si povedal. 26Keď jedli, vzal Ježiš chlieb, dobrorečil, lámal a dával učeníkom hovoriac: Vezmite, jedzte! Toto je moje telo. 27Potom vzal kalich, dobrorečil, dal im a riekol: Pite všetci z neho! 28Lebo toto je moja krv [novej] zmluvy, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov. 29Hovorím vám, že oddnes nebudem piť z tohto vínného plodu až do dňa, keď ho budem piť s vami nový v kráľovstve svojho Otca. 30Potom zaspievali pieseň a vyšli na vrch Olivový.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Pripomíname si 170. výročie úmrtia P. Jozeffyho, ktorý má prívlastok „Otec slovenského národa“. Nebál sa postaviť do čela ochrany slovenského jazyka. Dokonca i proti zneužívaniu náboženstva na maďarizačné ciele. Ovplynnil nielen smerovanie cirkevných dejín, ale i obyčajný ľud, ktorý učil ovocinárstvu a zúrodňovaniu pôdy. Bol farárom, ktorý hľadal vhodné príležitosti k tomu, aby svojím životom vydával svedectvo, že slúži živému Bohu. V texte čítame, že Judáš hľadal tiež vhodnú príležitosť: k zákernosti, pošpineniu cti iného, zrade! Ktorú z týchto „vhodných príležitostí“ vyhladávame a praktizujeme my? Kresťania, farári, seniori, biskupi či iní cirkevní predstavitelia? Správnu odpoveď vieme. Žiaľ,

mnohokrát naše praktiky nekorešpondujú so slovami. Kde nechávame Ježiša? Z prečítaného textu vnímame, že Ježiš je so svojimi najbližšími a majú poslednú večeru. Ježiš sa nepretvaruje. Povie veci na rovinu: „Jeden z vás ma zradí.“ Nechce byť udavač, neobviňuje. Prináša pravdu na svetlo. Necháva to už na jednotlivcovi, ako sa s tým popasuje. Vidíme pozoruhodné reakcie. Zarmútia sa všetci. Každý z nich bojuje s pýchou, sebeckom, samospravodlivosťou či strachom z odhalenia. A preto chcú vedieť: „Či som to ja, Pane?“ Aspoň začínajú od seba! Žiaľ, niektorí to iba demonštrujú ako naučenú zbožnosť. Hľadajú akési vhodné alibi na svoje otupené svedomie. Chcú vyzerat' vierohodne ako Judáš. Sme rôzni, ako Ježišovi učeníci. Preto i v tomto predveľkonočnom období si vstúpme do svedomia pred Ježišom a začnime od seba: „Či som to ja, Pane?“ Preskúmajme naše motivácie „vhodných príležitostí“: v práci, rodine, zbore, senioráte, i celej našej cirkvi. Tak čo, ako pôsobíme my – kresťania, farári, seniori, biskupi, funkcionári na zúrodňovaní cirkvi Kristovej? Sme škodcovia, či ochranári? Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši, vyslobod' nás od sebaklamu, akí úžasní Tvoji služobníci sme. Ty poznáš naše úmysly pri hľadaní „vhodných príležitostí“. Odpusť nám, keď sme škodcami, no i to, že niekedy už nevládzeme byť ochranármi pri zúrodňovaní Tvojej cirkvi. Zmobilizuj nás pasívnych a pripomínaj nám, že sviatosť Tvojej Večere je i pre nás vhodnou príležitosťou k uzdraveniu, k odvahe, k odpusteniu tým, ktorí nám ubližujú. Amen.

Mgr. Lýdia Nad'ová, duchovná správkyňa EGT